

JOC PARTIT:

LURDES MALGRAT I ADRIÀ TARGA, UN MAGATZEM DE VERSOS

Com d'altres vegades el poeta Magí Sunyer va actuar de mestre de cerimònies del Joc Partit – organitzat pel departament de Filologia Catalana i el Teatre El Magatzem - per presentant-nos dos autors amb formes diverses de viure la poesia: l'una treballa el vers lliure i l'altre domina la mètrica estricta. L'una escriu poesia quan en té necessitat, l'altre escriu disciplinadament cada dia. La conversa va girar entorn dels seus inicis i del procés creatiu .

El joveníssim Adrià Targa estudia Filologia Clàssica a la Universitat de Barcelona i és – a més d'una promesa de la literatura catalana - alumne de l'Escola de Lletres de Tarragona, dirigida per l'escriptora i traductora Lurdes Malgrat. Allí és on es van creuar les seves trajectòries vitals, a cavall dels versos.

Potser per això la gràcia del darrer Joc Partit va ser la d'un mirall que ens revelava les similituds i les diferències entre dos poetes que per generació i per gènere podrien estar a anys llum, però que naveguen en el mateix univers (encara que en trajectòries diferents).

El Joc, que a voltes resultava més unit que partit - precedit d'uns Clips Escènics interpretats per la Companyia de Teatre Popular TeclaSmit - va esdevenir un mar de complicitats vitals i literàries que s'accentuava encara més, perquè Lurdes Malgrat (professora) i Adrià Targa (alumne) comparteixen una excel·lent categoria humana i poètica per captivar un auditori àvid de lletres com el del Magatzem. I ho van fer, destriant el sentit de la vida i el significat de la poesia a partir de les seves pròpies experiències.

Ara bé, Targa és un poeta en rodatge i degut a la seva joventut no acumula tanta experiència vital com Malgrat, però supera aquesta mancança nodrit de cultura clàssica i per l'hàbil domini de la mètrica. La joventut és una malaltia que es cura amb els anys i “cada vegada esdevé un poeta més reeixit”, això últim segons paraules de la seva pròpia professora. Haurem d'estar alerta per veure créixer aquest poeta tarragoní: de moment ja ha guanyat el premi Joves.lit 2007 de poesia i ha publicat el recull de quatre relats breus *Els noms del complement* a la col·lecció Zenit de La Gent del Llamp 2008 i el llibre de poesia *L'exili de Constança* a la col·lecció La Gent del Llamp de Cossetània. Déu n'hi do.

Malgrat és una autora sàvia, preceptora de futuribles escriptors, una poeta experimentada i sensible que respira i transpira el conjur de les lletres. Més madura que el seu acòlit, però amb la vida per davant, ha sabut consolidar una veu poètica d'extremada puresa, a vegades descarnada i d'altres dolça on el vers lliure s'obre pas en un món de sensacions. Ha publicat: *Amat*, un poemari de “La imatge que parla” amb fotografies de l'artista Anton Roca (2005);

“El retorn de Neró”, dins *Dramaticulària* (2005). “Recordant l’Eternitat”, poemes en prosa, dins *Aquell regust d’ampla llibertat*, (2007); “Veus” dins *El mort. 15 monòlegs*, Textos del Centre d’Arts Escèniques de Reus (2008). Però Lurdes Malgrat encara ens ha d’oferir moltes obres. Properament, aquest febrer presentarà el poemari *Terra Fonda*. No ens el deixarem perdre.

FRANCESC VALLS-CALÇADA

Publicat al diari *El Punt*, 9-02-2009

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=3511389